

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 249/2026-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a zo sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného JUDr. Namirom Alyasrym, PhD., advokátom, Štúrova 43, Nitra, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tp/12/2025 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tp/12/2025 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Mestský súd Bratislava I **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **1 014,40 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tp/12/2025. Sťažovateľ v petite podanej ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie

označených práv, prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov a priznal mu náhradu trov konania.

2. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 249/2026-10 z 5. mája 2026 ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z obsahu ústavnej sťažnosti, jej príloh a nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry bolo pod ČVS: PPZ-332/NKA-ZA1-2021 z 13. júla 2022 podľa § 199 ods. 1 a 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi vznesené obvinenie pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), b), c), d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) a § 141 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 a iné.

4. Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 148/21/1000-58 z 20. júla 2022 a uznesením č. k. VII/1 Gv 148/21/1000-72 z 21. júla 2022 bolo rozhodnuté o zaistení majetku sťažovateľa na území Slovenskej republiky a Maďarskej republiky podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku. O následnej žiadosti sťažovateľa o zrušenie zaistenia majetku podľa § 425 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave uznesením č. k. 20Kv 339/24/1100-41 z 28. augusta 2024 v spojení s uznesením sudcu pre prípravné konanie mestského súdu sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 jej zamietnutím podľa § 425 ods. 2 Trestného poriadku.

5. Ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením sudcu pre prípravné konanie mestského súdu sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025, ktoré zrušil a vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie. Dôvody zrušenia uznesenia sudcu pre prípravné konanie mestského súdu sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 ústavný súd vysvetlil v bodoch 18 a 19, z ktorých obsahu vyplýva, že v ňom absentovala „akákoľvek preskúmateľná reakcia na sťažovateľove relevantné sťažnostné námietky“, ktoré sa týkali (i) aplikácie záverov vyplývajúcich z nálezu ústavného súdu č. k. PL. ÚS 1/2021-164 z 27. septembra 2023, (ii) proporcionality zásahu z dôvodu blokácie aj nehnuteľností nadobudnutých sťažovateľom v čase ešte pred páchaním stíhanej trestnej činnosti a (iii) prietáhov v konaní. Teda ústavný súd uzavrel, že v uznesení sudcu pre prípravné konanie mestského súdu sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 absentovali dôvody podstatné pre rozhodnutie súdu v nadväznosti na uplatnené sťažnostné argumenty. Nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 nadobudol právoplatnosť 4. novembra 2025.

6. Sťažovateľ v aktuálne podanej ústavnej sťažnosti namieta porušenie označených práv z dôvodu prietáhového postupu mestského súdu, ktorý od 28. augusta 2024 stále nerozhodol o sťažnosti podanej proti uzneseniu prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 20Kv 339/24/1100-41 z 28. augusta 2024, keď len od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 uplynula doba 5 mesiacov a celková doba predstavuje od podania návrhu na zrušenie zaistenia

majetku už 2 roky. Táto doba nadobúda na význame aj s ohľadom na to, že (i) majetok bol sťažovateľovi zaistený 20. júla 2022, teda pred skoro štyrmi rokmi, (ii) pri celkovej možnej dobe trvania zaistenia majetku v zmysle § 425 ods. 1 Trestného poriadku a § 98a ods. 4 Trestného poriadku v trvaní 5 rokov, (iii) sťažovateľ je väzobne stíhaný, pričom v zmysle § 2 ods. 6 Trestného poriadku sú orgány činné v trestnom konaní a súd povinné vybavovať väzobné veci prednostne a urýchlene bez zbytočných prieťahov, čo platí aj pre trestné veci, v ktorých bol zaistený majetok, (iv) z judikatúry ústavného súdu (I. ÚS 229/2019, II. ÚS 86/2019, I. ÚS 88/2020) vyplýva požiadavka urýchllosti rozhodovania vo väzobných veciach, keď lehoty počítané na mesiace sú príliš dlhé a neobstoja, (v) v dôsledku čoho by mala byť lehota na rozhodnutie o žiadosti o zrušenie zaistenia majetku 3 mesiace a 6 mesiacov pri konaní na sťažnostnom orgáne.

II.

Vyjadrenie mestského súdu

7. Mestský súd vo svojom vyjadrení uviedol, že spisový materiál bol sudcovi pre prípravné konanie mestského súdu pridelený 9. januára 2025. Sudca pre prípravné konanie vo veci rozhodol uznesením sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 tak, že sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 20Kv 339/24/1100-41 z 28. augusta 2024 zamietol. Toto uznesenie bolo na základe podanej ústavnej sťažnosti zrušené nálezom ústavného súdu č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 s tým, že došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a vec bola vrátená mestskému súdu na ďalšie konanie. Nález ústavného súdu č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 bol mestskému súdu doručený 4. novembra 2025, pričom následne bol predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na vyhotovenie rozboru a analýzy a taktiež na vyžiadanie vyšetrovacieho spisu na účely opätovného rozhodnutia v predmetnej trestnej veci. Spisový materiál bol predložený sudcovi pre prípravné konanie, keďže vyšší súdny úradník dal výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru a nezrealizoval pokyny sudcu, preto sudca pre prípravné konanie vykonal intervenciu vo vzťahu k prokurátorovi krajskej prokuratúry s tým, že ho požiadal o predloženie vyšetrovacieho spisu. Prokurátor uviedol, že spis nie je možné predložiť tunajšiemu súdu z dôvodu, že tento bol vedený pod ČVS: PPZ-43/PDJ-ZA-24, ide o rozsiahly spisový materiál prevyšujúci 10-tisíc strán a koncepty, resp. rovnopisy vyšetrovacieho spisu nie sú k dispozícii, pretože sú predkladané viacerým obvineným v predmetnej veci na rôzne procesné rozhodnutia na mestskom súde a vyšetrovateľ disponuje už iba originálom vyšetrovacieho spisu a tento je potrebný aj pre krajskú prokuratúru z dôvodu potreby vydania procesného rozhodnutia jednému z obvinených. Napriek uvedenému sa sudcovi pre prípravné konanie podarilo zabezpečiť vyšetrovací spis pod podmienkou, že ho osobne preberie a urýchlene vráti, čo sa aj stalo. Vyšetrovací spis bol sudcovi pre prípravné konanie mestského súdu predložený 19. mája 2026 a v ten istý deň vo veci rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa zamietol. V nadväznosti na to, je mestský súd presvedčený o tom, že v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tp/12/2025 konal „bezodkladne, samotná dĺžka konania nebola zapríčinená nečinnosťou zákonného sudcu, ale nemožnosťou predloženia vyšetrovacieho spisu a opätovným rozhodnutím došlo k odstráneniu prieťahu v konaní.“.

III.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, II. ÚS 22/96, II. ÚS 48/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 92/97, I. ÚS 10/98, IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020).

9. Právna neistota v trestnom konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (vyšetrovateľ alebo poverený príslušník) navrhne podanie obžaloby alebo v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania. K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom preto dochádza až takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravné právoplatne končí bez podania návrhu na obžalobu trestne stíhanej osoby (II. ÚS 85/05, II. ÚS 325/06, III. ÚS 354/08, I. ÚS 316/2014, III. ÚS 363/2018, II. ÚS 315/2020, IV. ÚS 351/2025).

10. V prvom rade je potrebné prízvukovať, že ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením sudcu pre prípravné konanie mestského súdu sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025, ktoré zrušil a vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie. Dôvody zrušenia uznesenia sudcu pre prípravné konanie mestského súdu sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 ústavný súd vysvetlil v bodoch 18 a 19 nálezu č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025, z ktorých obsahu vyplýva, že v ňom absentovala „akákoľvek preskúmateľná reakcia na sťažovateľove relevantné sťažnostné námietky“, ktoré sa týkali (i) aplikácie záverov vyplývajúcich z nálezu ústavného súdu č. k. PL. ÚS 1/2021-164 z 27. septembra 2023, (ii) proporcionality zásahu z dôvodu blokácie aj nehnuteľností nadobudnutých sťažovateľom v čase ešte pred páchaním stíhanej trestnej činnosti a (iii) prietahov v konaní. V dôsledku tohto ústavný súd hodnotí postup sudcu pre prípravné konanie mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tp/12/2025 ako neefektívny, keďže nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, a to v prípade, ak jeho činnosť nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajúcej sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ na neho obrátil s návrhom, aby o jeho veci rozhodol (IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

11. Okrem tejto skutočnosti sudca pre prípravné konanie mestského súdu žiadnym spôsobom nereflektoval novelizovanú právnu úpravu § 2 ods. 6 Trestného poriadku účinnú od 14. marca 2024, podľa ktorej bol povinný pristúpiť k rozhodnutiu v sťažnostnom konaní v lehotách

predpokladaných v konaní týkajúcich sa preskúmania dôvodnosti ďalšieho trvania väzby, keďže mu vydanie rozhodnutia v sťažnostnom konaní trvalo viac ako 4 mesiace. K záveru o nerešpektovaní právnej úpravy § 2 ods. 6 Trestného poriadku a na to nadväzujúcich garancií musí ústavný súd pristúpiť aj pri hodnotení postupu sudcu pre prípravné konanie mestského súdu v čase po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. I. ÚS 435/2025-29 z 23. októbra 2025 od 4. novembra 2025, pretože z pohľadu základných práv obvineného sú (hoci aj objektívne) okolnosti „prevádzkového“ (faktického) charakteru brániace v rozhodovaní viac-menej irelevantné (osobitne po zrušení rozhodnutia ústavným súdom), pričom následná procesná aktivita mestského súdu bola determinovaná ingerenciou ústavného súdu v rámci predmetného konania o ústavnej sťažnosti (aj keď ústavný súd pozitívne hodnotí, že k nej došlo).

12. Celkovo tak bol postup sudcu pre prípravné konanie mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32Tp/12/2025 poznačený prietiahmi, čo je s ohľadom na už prezentované východiská potrebné považovať za porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

13. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že mestský súd 19. mája 2026 opätovne vo veci rozhodol, ústavný súd návrhu sťažovateľa na postup podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde nevyhovел (bod 3 výroku nálezu).

14. V závere ústavný súd konštatuje, že vyjadrenie mestského súdu z 3. júna 2026 nezaslal na vyjadrenie právneho zástupcovi sťažovateľa z dôvodu, že vzhľadom na obsah ústavnej sťažnosti a obsah vyjadrenia by prípadná replika nemohla ovplyvniť rozhodnutie ústavného súdu, a to aj vzhľadom na okolnosť, že vyvolaním potrebnej reakcie zo strany konajúceho súdu ústavná sťažnosť naplnila účel odstránenia právnej neistoty sťažovateľa.

IV.

Trovy konania

15. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov konania.

16. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

17. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

18. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2026, a to prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume

396,50 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 15,86 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za 2 úkony právnej služby patrí sťažovateľovi náhrada trov konania vo výške 824,72 eur a tiež suma 23 % dane z pridanej hodnoty, spolu tak 1 014,40 eur (bod 2 výroku nálezu).

19. Priznanú náhradu trov konania je mestský súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

20. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2026

Libor Duľa
predseda senátu